

Veerle Solia

Van: Mediadoc <fa634702@skynet.be>
Verzonden: woensdag 22 augustus 2012 15:38
Aan: Mediadoc
Onderwerp: Groene Belg 761: Femme de Rue: fenomeen / Sofie Peeters: "Wat ik bedoelde" / FdR: het debat / Iran sluit universiteiten af voor vrouwen

De Groene Vrouw 761

Onafhankelijk Belgisch e-dagblad - 22/08/2012 - 10 pagina's

Femme de Rue of Femme de Nature ?

'Femme de Rue': Belgisch mediafenomeen 2012 / Sofie Peeters: "Wat ik bedoelde" / FdR: het debat / Lezers / Iran sluit universiteiten voor vrouwen

'Femme de Rue'

Belgisch mediafenomeen zomer 2012

In de kwarteeuw dat ik het documentaire film- en televisiegebeuren volg - sinds mijn eerste boek "Oog voor het echte, de Vlaamse film- en tv-documentaire" (BRT, 1987) - heb ik **het zelden weten gebeuren dat één specifieke documentaire of reportage zo veel en zo lang media-ophef maakte als "Femme de Rue"** van Rits-studente Sofie Peeters. En al zeker nooit dat een studenten-eindwerk zulk een belangstelling te beurt viel.

Een uitzending in Terzake op Canvas-VRT met studiegesprek met de maakster en een debat nadien. Uitzending die ook in RTBF-journaals op voorhand aangekondigd werd. Tal van artikels en editorials in zowat alle Belgische kranten en weekbladen. Talloze lezersreacties her en der. Verhitte polemieken op websites. Polemieken die midden augustus nog steeds doorgaan.

Geleidelijk aan verzoop het thema 'seksisme op straat/in Brussel' wel in de nimmer ophoudende stroom aan berichten over wat er in de grote steden misloopt met de "multicultuur". Zo was er bv. het opgemerkte interview met agenten die op zaterdag 12 augustus in De Standaard vertelden hoe ze in Brussel regelmatig oorlog moeten voeren met groepen allochtone - lees Maghrebijnse - jongeren. "We krijgen slaag omdat we flik zijn."

Maar dan kwam er weer één of andere polemist met zijn opinie over vrouwen, allochtonen en Brussel - zo bv. Lukas Vander Taelen in De Standaard van 14/8 - en dan zat het spel weer op de seksisme-wagen, of alvast op het Web.

"Femme de Rue" kan gerust **het Belgisch mediafenomeen van zomer 2012** genoemd worden. Belgisch, want zich afspelend in Brussel en dus stof voor discussie voor zowel de Nederlandstalige als de Franstalige media. Een zaterdageditie van de krant Le Soir, trok de problematiek internationaal open met de titel "**Le débat s'internationalise**". Blijkbaar durfden nu ook vrouwen in New York, Parijs en andere gore wereldsteden het aan om - nu ze Femme de Rue via **Youtube** of elders gezien hadden - hun ongenoegen te uiten over het alledaagse seksisme op straat. Ook bij onze noorderburen werd Femme de Rue opgemerkt. Elma Drayer, columniste bij dagblad Trouw schreef in De Morgen: "Nog geen dag na de uitzending was de opwindingsgolf over Femme de la rue al de Nederlandse grens overgestoken."

Bij ons wist Le Soir ook te vertellen dat Sofie Peeters de drukte even beu was en alle contact met de media verbroken had. Maar even later lag daar in de kiosken die Humo met op de cover in het groot "Seksisme op straat". Binnenin een lang interview met Sofie Peeters en een gesprek met 6 vrouwelijke spraakmakers.

Op het eerste zicht **leek het alsof iedereen aan het debat in de media mocht deelnemen**. Met dus naast autochtone mannelijke spraakmakers ook autochtone en allochtone vrouwen. En zelfs allochtone mannen - de geïmigreerde groep in de documentaire/reportage (het eindwerk heeft wat van beide programmasoorten) - mochten hun zeg doen. Zo vernamen we in De Morgen van "Les Barons"-acteur Mourade Zegundi dat voor allochtone jongens in Molenbeek dit zou gelden: "Vrouwen kenden we alleen uit pornofilms."

Andere allochtonen dan weer ontkenden dat het om een typisch allochtonenprobleem zou gaan. Zie de titel van filosoof Bleri Lleshi's opiniestuk in De Standaard: "[Mislukte macho's heb je overal](#)". "[Of ze nu leven in een grote stad, dan wel in een boerendorp](#)." Zou Lleshi ooit een Belgisch boerendorp echt leren kennen hebben? In mijn ouderlijke Zoutleeuw en in mijn nieuwe thuis Limbourg (sur Vesdre) zal Sofie Peeters niet kunnen filmen wat ze in Brussel filmde. In de twee jaar dat ik nu in Limbourg woon heb ik welgeteld één keer iets gezien op straat tussen een man en vrouw dat niet door de beugel kon en waar ik tussenbeide gekomen ben: een man die op een landweggetje naast zijn auto zijn huilende vrouw stond uit te kaffen. De vrouw was gehooftdoekt. De man zag er van Turkse afkomst uit. Verder zegt iedereen elkaar hier goeiedag - bonjour en is er geen man hier die een vrouw of meisje op straat voor hoer uitscheldt.

Terug naar het debat over "Femme de Rue": wat heeft het opgeleverd? Enerzijds regende het voorstellen - gaande van de vraag naar meer werk voor de Brusselse allochtonen tot de denkpiste van de "Gas-boetes" voor seksuele intimidaties (Gas: "Gemeentelijke administratieve sanctie"). **Maar wat zal daar in de praktijk allemaal van terecht komen?**

Hoe kan je massaal nieuwe jobs blijven scheppen voor de grote jaarlijkse toestroom (ca. + 70.000 mensen) van aan onze arbeidsmarkte onaangepaste buitenlanders en voor de grote allochtone families? Onder een socialistisch bewind zou dat natuurlijk geen probleem zijn. Dan kon - om een boutade over de Sovjetunie herop te vissen - "[de overheid doen alsof ze ons betalen, en wij doen alsof we werken](#)". Maar van socialisme blijft er in de wereld na een eeuw experimenteren, weinig over. Zelfs de gemengde economieën van West-Europa hebben het moeilijk om te overleven. De EU telt - officieel - al meer dan 17 miljoen werklozen. Dan kan je je oprecht kwaad maken - zoals Knacks Rik Van Cauwelaert een tijd geleden deed in een mailtje naar me - over het onvermogen van de Brusselse politici om werk te voorzien voor hun jeugd, maar daarmee schep je geen enkele nieuwe job.

Hoe bv. ook de invloed tegengaan van reactionaire vormen van islam, zoals het salafisme dat met veel petrodollars vanuit Saudi-Arabië over de wereld en ook over ons land - onder andere via privé-scholen - verspreid wordt?

Is 'Femme de Rue' dan een maat voor niets geweest? Zeker niet. Om te beginnen heeft ze veel meisjes en vrouwen aan het denken gezet over wat zij ook meemaken op straat in de steden. Het kan hen weerbaarder maken. En zij en wij kunnen er nu over praten daar waar de discussie tot voor kort vaak met het standaardverwijt "racist" afgeblokt werd. In De Standaard getuigde journaliste Marieke Van Pee die een jaar in Molenbeek woonde, dat ze "[verweten werd 'rechts' te zijn, omdat ik het niet oké vond dat ik niet normaal over straat kon lopen](#)."

Wellicht zullen echter ook heel wat mensen (m + v) door de discussie het zekere voor het onzekere nemen, en de grote steden nog meer mijden (en dus overlaten aan de probleemmakers).

"Femme de Rue" heeft hoe dan ook **het debat over de multiculturele problematiek aangescherpt alsook dat over seksisme in de media. Het debat eveneens over de verhoudingen tussen mannen en vrouwen.** Een eeuwig debat.

En al die debatten kennen onvermijdelijk ontsporingen en heel veel naast elkaar door praten (zie verder). Maar als de helft van de bevolking - de vrouwelijke helft - in grote delen van de grote steden van het land niet meer gerust op straat kan komen, dan zitten we **hoe dan ook met een probleem. Dan moet er gepraat worden**; hoe moeilijk ook. En dus moet er ook gepraat worden over hoe er gepraat wordt: alleen via de media of bv. ook in de gezinnen, scholen, wijken en onder direct betrokkenen onderling.

Zelf broed ik op een les aan het RITS over "vrouwenfilms en mannenfilms". Dit niet naar aanleiding van "Femme de Rue", maar geïnspireerd door een paper die een eerstejaarsstudente me bezorgde over het beperkte aantal vrouwelijke filmregisseurs. De studente bracht me ook op het spoor van "[Elles tournent / Dames Draaien](#)" en het **Vrouwenfilmfestival van Brussel** dat plaats vindt van **20 tot 23 september 2012 in de Botanique** in Brussel. Binnenkort meer daarover.

Jan-Pieter Everaerts

OPINIE

Rits-studente Sofie Peeters is voor "Femme de Rue" niet over één nacht ijs gegaan én ze had voor ze aan de filmschool van het RITS studeerde ook al communicatiewetenschappen gestudeerd aan de KU Leuven. In de nu volgende korte tekst die eerder in De Morgen en op De Wereld Morgen en Indymedia Antwerpen verscheen, legt ze nog eens uit wat ze zelf bedoelde met haar werkstuk.

Sofie Peeters: "Wat ik bedoelde"

Waarover mijn documentaire 'Femme de la Rue' echt gaat

Ik vreesde al dat mijn oor vergroeid zou zijn met mijn gsm, na een kleine week interviews geven aan binnen- en buitenlandse pers. Het viel redelijk mee. Met één roodgloeiend oortje begon ik mijn mails te checken: honderden berichten van vrouwen én mannen die opgelucht ademhalen dat het taboe rond seksistisch gedrag op straat doorbroken is en die klaar zijn om het debat aan te gaan. Jong, oud, links, rechts, autochtoon, allochtoon... Ze zaten allemaal samen verzameld in mijn mailbox en riepen als uit één mond: "Hoera!". **Een ding is duidelijk: Er is een steen verlegd in de rivier die seksisme heet.**

Maar natuurlijk reageerde niet iedereen zo enthousiast. Ik wist op voorhand dat als ik deze documentaire zou maken, ik heel wat tegenwind zou krijgen. Inderdaad, dat bleek wanneer extreem links postte dat Femme de la rue te veel nadruk legt op culturele, en te weinig op socio-economische oorzaken. Gevolgd door extreem rechts, dat exact het omgekeerde beweerde, maar desalniettemin de film aangreep om hun fanatieke ideeën kracht bij te zetten. **Ik heb deze film niet gedraaid om racisme of xenofobie aan te wakkeren. Integendeel. Wanneer dit taboe doorbroken wordt, ontstaat er ruimte voor dialoog en is er minder plaats voor onbegrip en negatieve stereotypen.**

'Tweederangsburger'

Over negatieve stereotypen gesproken; het debat blijft al te vaak hangen bij de vraag "Is de cultuur van deze allochtone mannen de oorzaak van dit vrouwenonvriendelijk gedrag?" Ik zal dit even voor u beantwoorden: Neen. Er is veel meer aan de hand, en een volledige cultuur laten opdraaien voor het wangedrag van een kleine minderheid is schandelijk.

De mannen die ik op mijn weg kruiste in de Anneessenswijk zijn om te beginnen al geen juiste weerspiegeling van de volledige allochtone gemeenschap. Het zijn **werkloze, gefrustreerde mannen**, die rondhangen op straat en zich steendood vervelen. Er wordt op hen neergekeken als **'tweederangsburger'** en ze hebben, hoogstwaarschijnlijk, geen opleiding of degelijke opvoeding genoten. Dit is een groot maatschappelijk probleem. In vijf minuten tijd passeerde ik op straat makkelijk twintig mannen met deze achtergrond, waarvan er dan gemiddeld een of twee me een denigrerende opmerking gaven. Dat is op zich niet veel. Een minderheid van seksistische mannen, binnen een minderheid van sociaal achtergestelde mannen, binnen een minderheid van de allochtone gemeenschap in Brussel. Reken maar uit hoeveel het nog met cultuur te maken heeft. Maar een of twee seksistische opmerkingen krijgen op vijf minuten tijd, dat is wél veel. Vandaar mijn documentaire.

Al de aandacht die er gegeven wordt aan de mannen en de oorzaken van hun gedrag, wordt niet gegeven aan **de vrouwen**. Hoewel zij diegenen zijn die jarenlang dit gedrag hebben moeten slikken en er niets over durfden

zeggen. Als ze dat wel deden, kregen ze stevast reacties als 'Maar wat had je aan?', 'Hoe laat was het toen al?', 'In welke buurt ga jij ook rondlopen?',... Met andere woorden: 'Heb je het niet zelf uitgelokt?'. Het is blijkbaar nodig om in een zedig kleedje door de probleebuurt te wandelen en vast te leggen op tape hoe je behandeld wordt, om een maatschappij wakker te schudden. Neen, we hebben het niet zelf uitgelokt. **Neen, we zijn geen overgevoelige, flauwe grietjes als we dit gedrag niet accepteren. Neen, we willen onszelf niet steeds afgebeeld zien als halfnaakte bimbo op een sportwagen.**

Respect en integriteit

Over dat aspect van de schuldvraag wordt in alle talen gezwegen. Het is natuurlijk eenvoudiger om met de vinger te wijzen, dan in eigen borst te kijken. **Is de westerse cultuur wel zo geëmancipeerd en vrouwvriendelijk, als we zelf graag geloven?** Waarom staat er een halfnaakte, sensueel kijkende vrouw op een reclamebord voor horloges? Voor sportwagens, parfum, frisdrank,...? Is dat de boodschap die we willen meegeven aan onze dochters; 'Wees slank, mooi en trek wat kleren uit. Zo hoor je te zijn'? **Respect en integriteit zijn vaak ver te zoeken.**

Politici, doe iets aan de oorzaken van de problematiek, in plaats van brandjes te blussen. Sensibilisering over gelijkheid tussen man en vrouw in scholen, jeugd- en buurthuizen. Strengere regels rond de alomtegenwoordige denigrerende afbeelding van de vrouw. Aanpakken van de uitzichtloze werkloosheidssituatie van kansarme groepen. Als we deze problematiek structureel, constructief en vol goede moed aanpakken, is verandering zeker mogelijk.

Sofie Peeters

MEDIA

Femme de Rue *Het debat: leders grote eigen gelijk* *Waar bleef Femme de Nature ?*

In het edito werd een overzicht gemaakt van de media-ophef die Femme de Rue veroorzaakt heeft. **Wat nu de inhoud betreft** van de debatten die er op volgden, kan ik me niet van één algemene indruk ontdoen: dat **haast iedereen vooral zijn eigen gelijk verdedigde**.

Gelukkig dat Sofie Peeters in de media zelf vaak wees op de complexiteit van de kwestie: "een mix van factoren: sociale achteruitstelling; gebrek aan opvoeding, gebrek aan respect voor vrouwen, frustratie, verveling, werkloosheid. (...) Het is een socio-economisch én cultureel probleem." Waarbij ze ook nog de "oversekste westerse maatschappij" vermeldt "die in het hoofd van veel allochtonen leidt tot een cultuurclash, een botsing van twee totaal verschillende werelden." (Humo 7/8/2012)

Maar verder kampeerden velen op hun eigen specifieke dada's. Vaak toegelicht met zelf meegemaakte anecdotes. Zelden met statistieken (over werkloosheid bv.).

In tal van reacties werden zoals uit de gefilmde scènes te verwachten viel, de **allochtonen** met de vinger gewezen.

Als verweer werd snel gesteld dat je het probleem niet mag "culturaliseren". Alsof zulk gedrag in alle culturen voorkomt. De stelling "Je hebt het overal" van filosoof Bleri Lleshi. Alsof de islamitische regio er niet echt andere man-vrouw-verhoudingen op na houdt. Waar elders moeten vrouwen zich sluieren ?

Linkse stemmen en allochtonen reageerden soms met scherpe verwijten aan het adres van wie de Brusselse problematiek scherp aankaarte. Zo kreeg Lukas Vander Taelen (o.a. docent op het RITS) voor zijn "Les garçons de rue" op Kif Kif het verwijt dat hij schreef op het niveau van een 12-jarig meisje. Niet bepaald een sterk tegenargument. Vander Taelen lijkt overigens met zijn herhaalde kritiek op de Brusselse toestanden én de politieke onwil (uit vrees voor het verlies van allochtone stemmen) om er wat aan te doen, alleen te zijn komen

staan binnen Groen. Groen-kamerlid Meryem Almaci wees hem publiekelijk terecht en De Standaard pakte op dinsdag uit met het bericht "[Geen plaats voor kritische Vander Taelen op Groen-lijst](#)" bij de gemeenteraadsverkiezingen.

"De andere allochtoon": Demir Ali Köse, praktijkassistent Universiteit Gent, in het MO-artikel over succesvolle allochtonen
<http://www.mo.be/artikel/het-geheim-van-de-allochtone-elite>

Het beste allochtone argument was wellicht dat je niet mag veralgemenen. Niet alle allochtone jongens of mannen gedragen zich zo én zij die zich wel behoorlijk gedragen, krijgen nu ook een stigmatisering mee. Wat de problematiek er niet minder op maakt.

En dan waren er nog **feministen** die alle mannen mee verantwoordelijk achten plus heel de maatschappij. Sommige vrouwen hakten in op de vele bloot-reclamebeelden terwijl anderen dan weer stelden dat "[geen enkele vrouw zichzelf beperkingen hoeft op te leggen omdat de mannen om haar heen worstelen met hun libido. Dat is hun zaak, niet die van haar. Zij, en zij alleen, zijn ten volle verantwoordelijk voor hun eigen daden.](#)" Aldus de al geciteerde **Elma Drayer**, columniste bij dagblad Trouw, in De Morgen. In Humo ging een geïnterviewde vrouw nog verder: zij vond dat ze als ze er zin in heeft, ook gewoon bloot over straat moet kunnen lopen. In principe kan ze gelijk hebben, maar in de praktijk ?

Elma Drayer. Waarom moesten die lippen zonodig geverfd ?

Dragen vrouwen geen enkele verantwoordelijkheid ? Heeft de natuur het vrouwenlichaam niet zo doen evolueren, dat het er op gericht is, om mannen te verleiden tot seks én tot het bij de vrouw blijven tot de kinderen grootgebracht zijn ? Waarom anders bv. hebben vrouwen borsten ? Bij onze nauwste dierlijke verwanten - de mensapen - hebben de wijfjes die niet en zoals Desmond Morris aantoonde zijn de grotere exemplaren zelfs hinderlijk bij het zogen. Morris vindt de grote mensenborsten een voorbeeld van 'mimicry', nabootsing. Ontstaan toen de mens rechtop ging lopen, er meer contact van aangezicht tot aangezicht kwam en de billen aan

verleidingskracht inboetten. Overigens zijn bij sommige apen, juist de mannetjesbilen sterk seksueel ontwikkeld, maar daarover leerde u al alles in de cursus biologie. Wat duidelijk moet zijn: er bestaat een dierlijke aantrekkingskracht tussen man en vrouw en vrouwen kunnen niet doen alsof mannen die maar even uit hun kop moeten wegwissen. Temeer daar vrouwen - met décolletés en wat nog allemaal - hun 'sterke punten' vaak juist doelbewust inzetten.

Of zoals cineaste Dorothé Van den Berghe het in Humo stelt: "Ik vind de discussie dubbel. Vrouwen willen ook dat er naar hen wordt gekeken." De verantwoordelijkheid, ze moet dus ook van beide kanten komen.

Begrijpelijk dat een type zoals Drayer ook niets wou horen van het "excuus" dat de allochtone mannen die zich op straat zo misdragen, zelf tot de gediscrimineerde onderlaag behoren. En uiteraard was ze voor de Gas-boetes voor ongewenst seksueel gedrag op straat. Wat sommige **mannen** - zie de column "Intimidatie" van schrijver Bernard Dewulf - doet vrezen dat ze straks al beboet worden voor het nog maar even te indringend aankijken van een vrouw. Maar als er veel vrouwen om je heen staan en een muur van je krantenwinkel gevuld is met blotemadammenblaadjes, waar mag een man dan op den duur nog naar kijken ? "Nog even en ik moet me dagelijks ziende blind buitenshuis begeven;"

Bernard Dewulf (zonder rode lippen)

Nu doken er ook **intelligenter feministische teksten** op. Zo bijvoorbeeld het artikel "**Feminisme heeft nog nooit iemand vermoord, machismo maakt elke dag doden**". Het was vorige week te vinden in het PVDA-weekblad **Solidair** en morgen in De Groene Belg, mét een commentaar op wat dat artikel zo interessant maakt, maar ook hoe het weer te eenzijdig is. Want ja, vrouwen doden ook mannen. Minder direct maar het gebeurt wel. Ik kan u een lijst overmaken van een dozijn en meer kennissen die nadat ze door hun vrouw gedumpt werden ofwel het niet of slechts amper overleefden (zelfmoorden, hartoperaties enz.) ofwel in depressies en andere problemen wegzonken. Vrouwen die daar te licht over heen gaan, beseffen niet hoe belangrijk ze voor mannen wel zijn (kunnen).

Tussen haakjes: ik biedt u morgen ook **een antwoord** aan op al die relatie-droefenissen: het allemaal leren relativeren én minder alleen op mensen gericht leven, meer gericht op heel de planeet. Een avontuurlijke avondtocht (over de bergen en) door de bossen, dat geeft je evenveel satisfactie, daar geraak je even gezond pompaf van als van de beste vrijpartij. Gratis. Helemaal ideaal zou wel zijn als je dat als koppeltje doen kon, **maar waar blijven** - na de vrouwen van de straat - **de avontuurlijke vrouwen van de natuur ?** Waar blijven **de Belgische ecofeministen ?**

De natuur. Totaal afwezig in heel de discussie tussen al die stadsluitjes die iets over "Femme de Rue" wilden zeggen. (1) Laat de nu als konijnen op elkaar gehokte Molenbekenaren in een groene rustige omgeving leven, en ze zullen zich met zijn allen al veel beschaafder gedragen. Des te wilder, des te primitiever, des te "beschaafder" mensen immers zijn. Geen Bosjesman heeft ooit Auschwitz uitgevonden of aan handel in blanke of zwarte slaven en slavinnen gedaan.

Als Sofie Peeters nu eens een documentaire over de overbevolking zou willen draaien. Lef heeft ze. Naambekendheid ook. En ze kan het heel zelfzeker uitleggen in de media.

(1) Erger nog: in het stuk "**De seksuele clash der beschavingen**" van Tanja Vanhoecke in Knack van 8/8/2012 beweert antropoloog Rik Pinxten: "**De drijvende kracht van onze samenleving is de welvaartsproductie die plaatsvindt in de stad.**" Neen mijnheer Pinxten. **Die steden parasiteren vooral op de natuur. Zij is de eerste**

bron van welvaart én welzijn. Het zijn planten en dieren die ons ons voedsel, onze zuivere lucht, onze energie enzoverder gegeven hebben en blijven geven. Of zoals Gary Snider het hier gisteren stelde:

LEZERSREACTIES

Re-volutie ? (DGB 760)

Dag JP,

Ik kende Gary Snyder wel al vredesactivist en criticus van het apolitieke boeddhisme maar hij blijkt dus ook een ecogist te zijn, wat me niet verbaast want het hangt uiteindelijk allemaal samen.

Wat de revolutie betreft, terug naar de levenswijze van de natuurvolkoren, dat wordt een proces van uiterst lange adem.

Eerste stap is de stabilisering van de bevolkingsgroei, het terugdringen van overshootday naar nul door verandering van zowel productieprocessen (green deal) als de planetaire consumptiepatronen **en een radicale herverdeling van rijkdom.** Op zich is dat al een revolutie en dan hebben we alleen nog maar het bloeden gestopt.

Dan volgt een herstel door geleidelijke inkrimping van de bevolking. Dit betekent een opeenvolgende 'vergrijzing' gedurende generaties, wat impliceert dat er steeds een jongere generatie een voldoende productiesurplus moet realiseren om al die bejaarden te ondersteunen. Dit vereist heel wat slimme technologie en waarschijnlijk nog heel wat 'eco-vriendelijke industrie'. Maar op die manier kan er weer ruimte komen voor andere soorten en herstel voor aangetaste natuur. (In Tegenlicht van de vpro zonden ze vorig seizoen een docu uit over hoe snel ecologisch gedegradeerde gebieden terug vruchtbaar kunnen worden op enkele jaren.) Dan kan er ook ruimte komen om megasteden af te bouwen tot slow cities en eco-dorpen.

Dan kunnen we er al eens over beginnen nadenken wat de mogelijkheden zijn voor wie wil om **terug in de wilde natuur te gaan leven.**

Maar als we het zelf niet doen zal de ineenstorting van het huidige eco-systeem er ons toe verplichten (met alle miserie van dien: volksverhuizingen, hongersnood, wateroorlogen). Men kan natuurlijk ook dromen van Mars. Dan kunnen we in de kosmos een spoor van vernielde planeten achterlaten.

groetjes, pascal

Ook de oorlog tegen de lakota Indianen gaat verder...; pscl

Date: Tue, 21 Aug 2012 10:13:53 +0200
Subject: Lakota Land in the Black Hills
From: info@martineclaeren.be
To:

Lieve mensen,

Kreeg een mail met het verzoek om dit door te sturen...

Lakota Land in the Black Hills wordt openbaar verkocht!!

Meer hierover zie:

<http://www.indiegogo.com/PeSla-LakotaHeartland?c=home&a=1030514>

Hartegroet...
Martine

ADDENDUM

Gisteren ging het hier onder andere over hoe Eric Hulssens in een blog van De Wereld Morgen pleit voor een Iraanse atoombom. Daar hoort nu deze aanvulling bij:

Iran sluit universiteiten af voor vrouwen

Een dag later en het opinie-artikel van Eric Hulsens valt nog altijd te lezen bij De Wereld Morgen. Geen Dirk Barrez blijkbaar te bespeuren die de atomaire waanzin van Hulsens er af wil halen.

Integendeel; Hulsens krijgt bijval van "Jaak Peeters" die schrijft: "Ik ben vanzelfsprekend gloeiende tegenstander van het bestaan van kernwapens, maar de houding van de Amerikanen is zo hypocriet, dat ik niet anders kan dan Iran te steunen."

Jaak Peeters die Iran steunt. De ayatollahs in Teheran halen opgelucht adem nu ze er een zo belangrijke bondgenoot bij hebben.

Dat "de Iraanse politiek niet gemaakt wordt door krankzinnige mollahs maar door ayatollahs in perfect geestelijke gezondheid" zoals Eric Hulsens op DWM schrijft, blijkt ondertussen uit het bij The Telegraph te vinden nieuws dat "Iran de toegang verbiedt voor vrouwen tot de universiteit". Niet tot alle universiteiten, maar toch tot veel. 36 universiteiten hebben officieel meegedeeld dat 77 studierichtingen vanaf volgend academiejaar alleen nog voor mannen toegankelijk zijn. Vrouwen waren in Iran blijkbaar al te succesvol aan de uniefs en dat zinde de "in perfect geestelijke gezondheid" verkerende patriarchen van het land niet.

Shirin

Ebadi

Volgens de bekende Iraanse mensenrechtenactiviste **Shirin Ebadi**, die in ballingschap leeft in Groot-Britannië, is het de bedoeling van de islamitische republiek "to return women to the private domain inside the home as it cannot tolerate their passionate presence in the public arena."

<http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/middleeast/iran/9487761/Anger-as-Iran-bans-women-from-universities.html>

De Groene Belg-Abonnement

Voor ieder met beperkt budget: 10 tot 25 Euro / jaar

Gewoon abonnement: 50 Euro / jaar

Steunabonnement: 75 of 100 of ... Euro / jaar

Abonnement te betalen op BE13-4253-1567-1139 - BIC: KREDBEBB

van vzw Mediadoc, Broux 73, 4830 Limbourg www.mediadoc.be - www.degroenebelg.be

*De Groene Belg is een onafhankelijke uitgave van vzw Mediadoc. Voor alle correspondentie:
mediadoc.diva@skynet.be*